

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 60 kr., za četrt leta 80 kr. — Naročnina se pošilja upravitelstvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice, št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr.

Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Iz zadrege v zadrego.

Česar človek ne pričakuje, to rado pride. Takó zadnji petek tudi mnogim poslušalcem v drž. zboru. Bili so pričakovali, da pride v posvetovanje odgovor drž. zbora na prestolni govor svitlega cesarja, toda slišali so le na robe — da ne bode takega odgovora. Gg. poslanci so to že sicer znali, kajti v njih klubih se je bilo v sredo, to pa na tistem, sklenilo in v petek jim je hodilo le za to, da se izpelje očitno, kar so na tistem sklenili.

In kaj je to bilo? Predsednik drž. zbora, séri dr. Smolka je stavil predlog, naj ne sestavi drž. zbor nobenega odgovora, ampak naj se samo pošlje predsedništvu zbora t. j. dr. Smolka, baron Chlumecky in dr. Kathrein k Nj. veličanstvu ter naj izrazijo Nj. veličanstvu, da hoče drž. zbor delati na to, da se izvršijo vse one uredbe, o katerih je v prestolnem govoru beseda.

Zakaj pa da bi bilo tega treba, to razlaga potem dr. Smolka blizo tako-le. Z ozirom na razmere, v katerih stojimo v drž. zboru, je najbolje, če ne pošljemo Nj. veličanstvu odgovora v besedah, ampak v zaupnih osebah. Jaz delam že 40 let v parlamentu, v drž. zboru, sem najstarejši ud drž. zbora in sem v njem nekaj zaupni mož cele hiše, kajti volili ste me za predsednika; vrhu tega pa sem še ud one skupine drž. poslancev, ki hoče posredovati med strankami. Vsi poslanci pa so edini v ljubezni, udanosti in spoštovanji do cesarja in cesarske rodbine, to se kaže tudi v vseh načrtih, ki so za odgovor predloženi v drž. zboru. Posamezne želje govor ali svojih volilcev pa gg. poslanci spravijo lahko v drugih prilikah pred drž. zbor.

Ko dr. Smolka izgovori, oglasijo se načelniki raznih klubov ter izrečejo, da se strinjajo za predlog dr. Smolka, to tem lažje, ker so želje svoje že prej izrekli ali pa še jih bodo, kedar dobijo priložnosti za to. Tako vsi načelniki po vrsti in vsled tega je bil potem soglasno predlog dr. Smolka vzprejet in je to nekaj, česar pač

ne doživimo več v tem zboru. Svitli cesar vyzprejel je potem predsedništvo drž. zbora v nedeljo, dne 10. maja o poldne in tako je cela stvar pri konci.

Tako stojimo torej sedaj v drž. vboru. Iz strahu, da ne dobi nobeden izmed dveh načrtov odgovora večine v drž. zboru, ni bilo nobenega odgovora. Vpraša pa se lahko, ali v resnici ni bilo mogoče, da se dobi večina za načrt dr. Bilinskega, za načrt, ki so ga vzprejeli v adresem odseku? Take večine bi ne bilo pretežno dobiti. Iz kluba konservativcev sta bila k načrtu samo dva pohlevna vzboljška stavljeni. Prvi od nemških konservativcev gledé na versko šolo in drugi od slov. poslancev gledé na enakopravnost vseh ljudstev, kar se jih zastopa v drž. zboru. Ako se vzprejmeta v drž. zboru, potem glasuje za načrt dr. Bilinskega ves klub konservativcev, poljski klub, klub Čehov itd., bila bi torej za-nj ogromna večina nasproti kluboma nemških liberalcev, nemških nacjonalcev in še nekaj drugih „divjakov“. Večja ali manjša, na vsak način pa bi bila za-nj večina.

Ali to ni smelo biti, grof Taaffe ni maral za tako večino in poljski poslanci so potegnili na njegovo stran. Nasledek pa je tega bil predlog dr. Smolka, tisti predlog, ki je na zadnje obveljal v raznih klubih in tudi v drž. zboru. Ali kaj je grof Taaffe s tem dosegel? Nič ali le malo. Tisti govori, ki bi jih bili poslanci imeli pri posvetovanji o načrtu odgovora, o adresi, ne bodo izginili, ampak prej ali slej bomo jih brali pri kaki drugi priložnosti; gotovo je, da nam jih gg. poslanci ne bodo pri-zanesli. Kar pa je glavno, to vprašanje, na kateri strani da bode večina v drž. zboru, to se ni nikakor odložilo, ampak le preložilo.

Mi stojimo torej še vedno tam, kjer smo stali v začetku tega drž. zbora: nihče še ne zna za večino v njem in vsled tega tudi nihče ne more imeti veliko zaupanja va-nj. Vsakdo pa si lahko prešteje na prste, da tako zborovanje ne velja, ne velja veliko, ako se ne zna,

ali in kaj v njem obvelja. Po eni zadregi pride druga, dobrega pa pač nihče ne upa in ne doseže iz svoje zadrege.

Čast, komur čast!

Izvanredno svečanost so dne 3. majnika t. l. pri sv. Trojici v Haložah obhajali. Starček, ki ga daleč okrog ni enakega, še stoji kot hrast v sredi Haloških bregov, tako da njegova krepka zunanost, kakor tudi znotranje duševne zmognosti nikakor ne dajo sklepati, da bi omenjenega dne bil dokončal svoje sedemdeseto leto. Ta starček je daleč znani č. g. župnik P. Aleks. Sovič. Vse v fari se je že dalje časa pripravljalo, da bi se ta dan prav slovesno obhajal, in vse je bilo vneto za to, da se pokaže ta dan ljubezen in vdanost do tako dolgoletnega dušnega pastirja.

Na predvečer po odzvonjenju „Zdrava Marija“ naznanja mogočen strel slovesnost prihodnjega dne; zdajci zasvira godba, za njo pa nastopi moški pevski zbor in zapoje slavljenca navdušeno podoknico, med tem, ko se po hribih okrog zasvetijo mnogoštevilni kresi.

Na dan slovesnosti ogleduje prihajajoče ljudstvo mogočne iz stolpa in streh plapolajoče zastave, občuduje okinčanje farovža in cerkve. Nad vzhodom v farovž je bil v slovenskih barvah napis:

„Pastirja sedemdesetletnega dan's slavimo,
Še mnogo let od Boga jim prosimo.“

Na slavaloku pred cerkvo pa pomenljive besede iz sv. pisma: „Tebe hočem darovati dar hvale in klicati v Gospodovo ime“.

Ob 10. uri se med zvonjenjem, godbo in streljanjem vrsti procesija iz farovža v cerkev. Akoravno je cerkev velika, tokrat je bila premala. Na prižnico stopi vlč. g. Janez Skuhala, dekan iz Ljutomera, netnjak gospoda slavljenca. Ker je rayno Florijanova nedelja, nam č. g. pridigar pokaže najpoprej tega svetnika kot pravega vojščaka Kristusovega; preide potem na našega slavljenca in nam dokaže, da tudi ta je pravi vojščak Kristusov, ker se že toliko let hrabro vojskuje za njegovo vero. Opominja farmane, naj bi se posebno danes spominjali na mnogoštevilne dobrote, katere so prejeli od tega svojega dušnega pastirja čez toliko let in naj posebno danes za-nj molijo. Solznate oči poslušalcev so kazale, da srca čutijo pomen ovih besed. Pri veliki sv. maši, katero so slavljenec darovali in pri kateri so stregli sobratje in drugi prijatelji, katerih je od blizu in daleč mnogoštevilno jih prišlo počastit, popevali so pevci jako lepo in točno latinsko mašo od Prohaska. Po sv. maši so se zbrali čestilci v okusno okinčani dvorani, da bi svoja voščila izrekli. To se je vršilo po sledečem vzporedju: 1. Nastopijo tri belo oblečene

deklice, katere izrečejo svoja voščila v imenu šolske mladine domače šole. 2. Gospodi učitelji in 3. Krajni šolski svet. 4. Pevci zapojejo pesem „Ladija“. 5. Tri dečki, kateri čestitajo v imenu šolske mladine od sv. Duha. 6. Občinski predstojniki. Matija Hernec, predstojnik občine Sedlašek, nagovori g. župnika s sledečimi besedami: Velečastiti g. župnik! Zbrani smo tukaj predstojniki vseh občin, da Vam v imenu vseh farmanov k današnjemu slavnemu dnevu izrečemo najboljša voščila. Težavna in trudapolna je zares naša fara v vsakem oziru. Prišli ste še mladi gospod k nam in ste deset let kot kaplan svoje mlade moči žrtvovali trudapolnemu pastirovanju te fare. Malo let potem pa ste postali naš župnik in s tem Vam je bilo naloženo še težavnejše breme. Kot takšni delujete že dvajset let s pravo požrtvovalnostjo in ljubeznijo; in danes Vas vidimo tukaj kot moža, kateri je 30 let svojega življenja daroval nam ubogim Haložanom. Morebiti smo le malo bili hvaležni za ves Vaš trud in Vašo ljubezen, pa verjamite, č. g. župnik, da danes, ko obhajamo veseli dan Vaše sedemdesetletnice, bijejo veselja srca vseh farmanov; danes se s hvaležnim srcem oziramo proti nebesom in hvallimo Boga za veliko milost, da nam je ohranil našega ljubeznjivega in dobrega župnika tako krepkega do današnjega dne; danes pošiljamo mile prošnje do njega, da nam ga še ohrani mnoga leta.

Č. g. župnik! Radi bi se Vam posebno hvaležni skazali in Vam za spomin kaj podarili. Pa kaj hočemo ubogi siromaki Vam podariti? Le malo je, kar zamoremo storiti. Sprejmite pa to malenkost kot dokaz največjega spoštovanja, največje ljubezni in najponižnije udanosti. Ta malenkost, s katero Vam hočemo danes veselje napraviti, je pa ta: vse občine naše fare izvolijo Vas, č. g. župnik, za svojega častnega uda.

V dokaz tega blagovolite sprejeti ovi diplom (izroči se jako okusno izdelan diplom, govornik pa konča): Z željo, da bi večni Bog Vas še ohranil mnoga leta, kličemo v imenu vseh farmanov trikrat gromovito „živio“.

Zdaj je zagrmelo po dvorani, godba zasvira, možnarji pokajo in navdušenje je prišlo do vrhunca, ko še pevci zapojejo navduševalno pesem: „Jaz sem Slovan z dušom, tjealom“.

Pri obedu, pri katerem je predsedoval vlč. g. Matija Modrinjak, prošt iz Ptuja, so se vrstile navdušene napitnice, pevci so društvo z lepimi pesmami nevtrudljivo kratkočasili in le neradi smo se na večer poslavljal. Ali s tem še ni bil konec.

Drugo jutro, t. j. v ponedeljek se zbere vsa šolska mladina. Po sv. maši je šolski vodja g. Šima Šalamun v jedrnatem, mladini, kakor odraslim, v srca segajočem govoru naslikal g.